

POŠTNI GLASNIK

Stanovsko in strokovno glasilo Oblastne organizacije ptt. uslužbencev v Ljubljani.

Izhaja 1. in 15. v mesecu. Naročnina 24 Din na leto ozir. 12 Din za pol leta. Naročnina se plačuje naprej. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11 834.

Rokopise in vprašanja za pojasnila je pošiljati uredništvu „Poštnega glasnika“ v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravništvu lista Sv. Jakoba trg 3. Rokopisi se ne vračajo.

Letnik VII.

V Ljubljani, dne 15. julija 1927.

14. številka.

Joško Čampa:

Kriza v staležu osobja.

Kar smo predvidevali, se je zgodilo. Prišli smo v naši direkciji do krize uradniškega osobja. Stare pogreške izpred let se sedaj maščujejo. Pred leti, ko se je osnovalo v Ljubljani poštno ravnateljstvo za Slovenijo, smo bili glede osobja po kakovosti in po številu na prvem mestu, Beograd in ostale pokrajine so nas zavidale. V ministrstvu in pri drugih direkcijah so često rekli: v Sloveniji je lahko imeti najboljšo poštno upravo, ko imajo dovolj kvalificiranega osobja in tam si lahko vsak direktor pribori dober sloves s takim osobjem. V tistih časih smo bili deležni spoštovanja v obili meri. Zastopnik slovenske organizacije je imel tedaj spricho tega v ministrstvu povsod odprta vrata. Zato se ni vračal iz Beograda nikdar praznih rok. Mnogo uradnikov v naši direkciji se je povzpelo takrat na mesta in položaje, o katerih se jim ni preje niti sanjalo. Zdi se pa, da se mnogi teh uspehov niti takrat niti pozneje niso zavedali. Kronist, ki bo kedaj pisal zgodovino našega ravnateljstva in naše organizacije, pa bo moral zabeležiti objektivno resnico: da smo gledali Slovenci takrat premalo na splošnost in na njene koristi in da smo se ločili preveč za osebnimi momenti. Za koristi ožjih skupin. Tudi takratno vodstvo organizacije se ne bo moglo docela umakniti tej sodbi.

Pa Slovenci smo kmalu zapravili svojo reputacijo, svoj ugled politično in v vseh oziarih. Naglo je skopnela naša lepa dedščina, ki smo jo zadeli v prevratni dobi kakor v loteriji. Kakor vsi in povsod, tako tudi poštarji nismo bili izjema. Ej, kako smo bili takrat bahavi in razsipni! Ne iz splošne potrebe, iz širših pogledov. Ta bahavost je poganjala iz majhnih ambicij in za neznatne koncesije, vknjižene v osebni konto častiželja. Bahavost razkoračenega kmeta, ki se šopiri na gruntu, brez truda podedovanem.

Že takrat smo v našem listu opozarjali na tako škodljivo in neekonomično razsipanje našega kvalificiranega osobja. Pokazali smo, kam vodi pregoreča osebna ambicija. Pa zaleglo ni nič. Laskava hvala iz Beograda je bila omamila takratne funkcionarje poštne uprave v Sloveniji. Junačili smo, kakšni tiči da smo Slovenci in kaj zmoremo. Vežbali smo osobje v različnih tečajih kakor marškompanije pred odhodom v bitko in eksportirali najboljše moči v skupinah v druge direkcije. Sprva prostovoljno, pozneje na ukaz. Samo da smo odnesli rekord in da smo bili renomirani, češ, glejte nas, kako sijajno vodimo poštno upravo v Sloveniji tudi z decimiranim stanjem osobja in z decimiranim proračunom. Pa takrat je klub temu še šlo.

Potem so prišle redukcije. Ukazane in neukazane. Število osobja se je krčilo leto za letom in na vse načine. Naraščala s strokovno naobrazbo ni bilo od nikoder. Od leta 1920 dalje ni bilo nobenega tečaja, nobene

šole za pomladke kvalificiranih moči. Promet pa ne samo da je naraščal, nego se je uvajal v poslovanje tudi vedno večji birokratizem. Med delovnimi enotami nekoč in danes je v skoro vseh panogah poštnega poslovanja velika razlika. Poslovanje s priporočnimi pismi je čim dalje zamudneše. Od leta do leta se večja število pisem, ki jih je treba pri odpravah in tranzitu posamezno obravnavati. Pri ambulancah po novem pravilniku pa sploh vse. To je velika razlika v manipulaciji. Čas, ki je odpadel nekoč na deset enot, absorbira danes ena sama enota. Skoro isto velja glede paketov. O zamudnem blagajniškem poslovanju, zlasti v poštno-hranilničnem prometu niti ne govorim. Sploh je to vprašanje, ki ga bo treba posebej temeljito obravnavati. Nasprotno pa se je uvedel nov cenzus glede odmere delavnih enot, ki odpadejo na eno moč. Zvišal se je ne samo matematično, temveč je zlasti občutno razširjen glede na način poslovanja, ki sem ga gori pokazal. V zvezi s tem in z zmanjševanjem števila kvalificiranega osobja so se začele javljati disonance v poštne obratovanju, ki jih tudi dobri renome naše direkcije ni mogel zabrisati. K temu so prišli od drugod še tuji vplivi, ki so bili v administraciji, kakršna je v naši državi, neizogibni.

Instinktivno se je pojavila potreba, da je treba motenja v obratovanju zaiežiti in paralizirati z izvestnim obrambnim sistemom. V prvih časih in pod nekdanim vodstvom se je mislilo, da je to obrambno sredstvo grožnja in kazen. Žvižganje biča pa ne more ustaviti razkrajalnega procesa, kadar se ta pojavi po naradni neizbežnosti kot posledica porušenega razmerja in nezdravega jedra v temelju stvari same. Pri nas v Sloveniji bi bilo lahko najti obrambni sistem. Imeli smo ga že od preje; treba bi ga bilo le prilagoditi novim razmeram.

Začelo se je s sistemiziranjem osobja. Pot je bila prava, način za nič. Žalostno je, da so se našli takrat pri nas ljudje, ki slove kot strokovnjaki in ki so pri sistemiziranju hoteli še bolj demontirati stalež osobja v naši direkciji. Izgledalo je, ko da je pod smrtno kaznijo zaukazano, položiti poštno upravo v Sloveniji na Prokrustovo posteljo.

Po površnem proračunu se je zmanjšalo stanje pri večjih uradih takrat kar za četrtino. Tu ne more veljati nikak izgovor na Beograd. Ako bi bili hoteli in ko bi bilo pri nas samih malo dobre volje, bi bili rešili takrat lahko lep odstotek nekdanjih sistemiziranih mest. Tako, kakor so rešile druge direkcije, ki so imele ostrejši pogled v bodočnost. Pri nas pa so odločevali v tem vprašanju ljudje iz vidika osebnih ambicij, če tudi te ambicije često niso segale delj, ko do skromnega odlikovanja s tem ali onim redom. Sicer pa, kako naj bi tudi izgledalo to pri nas drugače, ko je socialnost nekaterih merodajnih funkcionarjev še danes ilustrirana v teh le besedah: »Kaj pa je za mladega človeka, delati 10 do 12 ur na dan? Svoje dni smo tudi

mi morali toliko delati.» — Sploh je tisto večno in stereotipno kazanje na svoje dni postalo že kar zoperno. Saj svoje dni tudi železnice ni bilo, ne elektrike in še marsičesa ne. Ali naj zato tudi še danes hodimo peš iz Ljubljane v Kranj? In zakaj ne pišemo v pisarnah še danes pri goreči treski v čelesniku?

Toda ta gorečnost se ni kazala povsod tako, kakor pri prometu. In ne za vse skupine osobja enako. Tako je vedno, kadar jaše strokovnjaštvo na oblazinjenem sedlu teorije in na mršavi hrbtenici socialnega čustvovanja. In kadar žuga pred nami suhi kazalec birokrata.

Kdor sam razmetuje v svojem gospodarstvu, temu ga razdirajo nazadnje še drugi. Merodajni faktorji v Beogradu so hitro zapazili, kje je naša bolna točka. Kdo bi jim pri politični konstelaciji v naši državi zameril, da so ravnali z nami tako, kakor smo končno sami hoteli? Današnje stanje je le rezultat našega upravljanja od prevrata sem, rezultat, za katerega končne posledice bomo morali sami prevzeti odgovornost, če tudi nismo hoteli biti v vseh pogledih direktni krivci teh posledic. Kot produkt vseh teh razmer smo dobili iz Beograda za našo direkcijo pred kratkim današnje sistemizacijo osobja. Nikakor ni goli slučaj, da se je ministrstvo požurilo izvesti to sistemiziranje najprej baš v Sloveniji. Mi vemo, da so pozkušali izvesti to poprej v nekaterih drugih direkcijah, pa ni nikjer uspelo. Ni težko pogoditi, zakaj ne.

Pa saj je organizacija vendar vedno zahtevala, da se mesta sistemizirajo? Resnično je tako. Toda naše uho je navajeno slišati v besedi «sistemizacija» čisto drugačen zvok. To pa, kar smo dobili sedaj pod tem imenom, nima za nas nobenega glasu. S to sistemizacijo se bomo še bavili ob priliki v posebnem članku. Za danes ugotovimo samo to-le: ta sistemizacija nima nikake zakonite podlage, ker briskira uredbo o razvrstitvi v naši stroki. Nima nikakega sistema in je le nekakšna laiška, šablonska porazdelitev osobja, ki ne bazira niti na stvarnih potrebah, niti na dejanskih razmerah, še manj pa na zakonitih osnovah, ki bi morale biti eksistenčni temelj naše stroke. Očituje pa v sebi vse tendence, proti katerim se bori organizacija in ki rušijo dobrine, za katere smo se borili ves čas svojega obstanka. Te tendence kažejo, kakor da so domači pridelek. Izdajajo jih njihovi karakteristični znaki: težnja po antagonizmu in protežiranje zgornjih plasti na račun nižjih uradniških vrst. Dejali bi, da vemo, kdo nosi moralno odgovornost za to sistemiziranje. Organizacija pa ga mora odkloniti že zato, ker niti formalno ne odgovarja zakonitim osnovam. Radovedni smo, kako bo dovedla uprava to sistemizacijo v sklad s prihodnjim proračunom in dejanskim stanjem osobja v ljubljanskem ravnateljstvu. Utemeljena je bojazen, da bomo imeli v bo-

doče v Sloveniji čudovite stresljaje v osebnih zadevah.

Vzporedno s tem razvojem še nagel pregled, v kakšni smeri se je gibal materialni in moralni položaj uradniškega osebja. Kakor sem že v uvodu rekel, so razumele nekatere skupine višjih uradniških vrst v prvih letih izkoristiti ugodne prilike in si ustvariti v Sloveniji mnogo obetajočo pozicijo. Nižje uradništvo se ni moglo prav orientirati. Imelo ni v početku prave organizacije in ne voditeljev, ki bi bili doumeli novi čas. Takrat so bili zamujeni zlati časi. Le redki posamezniki so se prikopali na višino. V tej neorientiranosti sta zalotili oboje uredbe o reguliranju plač in zvanj. Takrat se je nižje uradništvo prvokrat zavedlo, koliko je bilo zamujenih prilik in koliko krivic je utrpelo. Nikoli ne pozabimo, kakšna krivica se je prizadejala takratnim aspirantom. Koliko let in denarja je bilo takorekoč ukradenega tem ljudem. Koliko se jim je prizadejalo skrbi, truda in stroškov! Takrat so bile razmere še drugačne, nego so danes. Ko bi bilo imelo takrat ravnateljstvo vsaj malo brige in skrbi, vsaj malo obzira in čuta do svojega osebja, bi bilo lahko igraje storilo sebi in osebju neprecenljivo uslugo in korist. Čudim se samo, kaj je delala takrat organizacija, kaj prizadeti sami. Na drugi strani pa so se z veliko vnemo protežirale nekatere skupine uradništva, ki so se vzpenjale od povišanja do povišanja. Za naše aspirantke pa je ravnateljstvo rajši pustilo zapasti kredit, kakor da bi jih bilo imenovalo za poštarice VI. razr. Zato se je vleklo to prokletstvo za njimi do letos, da so polagale reve s 6—8 službenimi leti šele pripravniški izpit.

Ko se je pripravljala nov uradniški zakon, se je našel v Beogradu človek, Srb, ki je razumel svoj čas in ki je znal izkoristiti razmere v neprecenljive koristi vsega poštnega osebja države. Nasprotnike je našel samo v Sloveniji.

Potem smo doživljali zapostavljanja pri napredovanjih vse do letos. Osebnju pri prometu — tistem faktorju, ki je vzdržal sloves slovenske poštne uprave, ni bilo poslano mehko, kakor je bilo mnogim drugim, ki imajo za svojo stroko neizmerno manj zaslug.

Taka je pot slovenskega poštnega uradnika od prevrata pa do danes. In danes? Danes smo pri našem ravnateljstvu zabredli glede personalnega vprašanja v težko krizo. Pri nas, ki smo bili nekoč najboljši, smo danes najslabši. Promet v Sloveniji bo skoro odvisen od dnevničarjev, ki prihajajo v stroko izvečine po dobrih zvezah. Pošte poslujejo s stanjem osebja, ki ne odgovarja dejanskim potrebam. Prejšnja personalna politika v naši direkciji ni poznala sistema, zato doživlja danes svoj debacle. Vodstvo velike erarne pošte se poverja mladi ženski moči, ki še ni vodila nikdar nobenega urada. Ni moških moči, tudi ženskih ne več, ki bi bile sposobne prevzeti tako važno mesto. Razmere, da se Bog usmili! Bogme, upravniki naših pošt imajo prav, ko trdijo, da direkcija ne pozna potreb in razmer pošt, zlasti onih na deželi. Seveda je to, kakor že gori omenjeno, podedovani greh za grehe, ki so jih storili drugi v letih 1919 do 1925.

Organizacija je že davno in večkrat opozarjala na važni kompleks vseh personalnih vprašanj. Ali kdo bi se ponižal, da bi poslušal tudi mnenje strokovne organizacije? Pa resnica je, da je tudi organizacija faktor, ki nosi moralno odgovornost za razvoj naše stroke v sedanjosti in pred zgodovino. Toda mi bomo stali pred njo lahke vesti in čistih rok.

Le da bi tudi drugi mogli tako.

Naša prva publikacija.

Ljubljanska pošta.

Spisal Franc Šemrov, tajnik poštne in brzojavnega ravnateljstva.

Cena 10 Din.

Poštnih znanstvenih knjig Slovenci nimamo. Zato je pozdraviti že prvi poizkus, s katerim prehaja tudi poštna veda v slovensko literaturo. Prav srečna misel autorja je bila, da je ob 30 letnici ljubljanske poštne palače napisal zgodovino naše prve in najvažnejše pošte v Sloveniji. Imel je hvaležno delo, ker tako bogate zgodovine nima nobena druga pošta v državi. Posebno moramo biti pisatelju hvaležni, da nam je ob zgodovini ljubljanske pošte pokazal tudi ves več ko 400 letni razvoj pošte na naših tleh vobče. Od prve poštne zveze s sli-tekači do brze pošte in do prve poštne ambulance. Od prvih preprostih uredb pa do današnje moderne poštne službe, do brzojava in telefona. Pri vsem tem razmahu pa nikakor ni zgrešili poti, ki jo je začrtal v naslovu. V opisu se vije zgodovina ljubljanske pošte ko srebrna nit, na katero so spretno nanizani drobcji iz domače in obče poštne zgodovine. Pisateljevo delo je lahko ponos ljubljanske pošte. Lahko ga označimo tudi kot slavospev na poštno službo, ki jo diči zlasti vrsta zaslužnih mož, katere je pisatelj odkril in skrbno opisal.

Ponosni smo, da je to važno strokovno-zgodovinsko delo izhajalo v «Poštnem glasniku». Da pa se ta dragocena zrna ne razgube, je Obl. organizacija ptt. uslužbencev z dovoljenjem autorja ponatisnila spis v posebni brošuri. Ponatis se razlikuje od prvotnega natiska po skrajšanem predgovoru in nekaterih nebitvenih popravkih. Nova sta označba vsebine pri posameznih poglavjih in pa kazalo, da je preglednejše. Knjižico krasi tudi podoba ljubljanske pošte.

Knjižica se bo vsem prikupila, v prvi vrsti stanovskim tovarišem in tovarišicam. Kdo izmed njih ni že imel opravka z ljubljansko pošto, bodisi da je služboval na njej ali da je vsaj z njo uradno občeval? Prvim bo knjižica drag spomin, drugim pa v razširjenju stanovske zavesti in v razvedrilo. Še drug moment je, ki priporoča knjižico stanovskim tovarišem brez razlike. Poštna, brzojavna in telefonska služba je telesno težavna in duševno naporna. Njeno breme prenaša lažje le oni, ki jo smatra za vedo svoje vrste, jo proučava in se v njo pogloblja. Kdor tako ravna, bo rad segel po vsaki zgodovinski ali znanstveni knjigi poklicne stroke.

Res je, da so mnogi pazljivo čitali «Ljubljansko pošto» v «Poštnem glasniku» in da so nekateri shranili tiste številke ali vsaj «listek» iz njih izrezali. Vendar to ne more biti vzrok, da bi sedaj knjižice za tako malenkostno ceno ne kupili. Knjiga ima vedno večjo vrednost in je tudi priročajša, nego raztreseni listi in izrezani papirčki.

Ker je knjiga strogo poštno-zgodovinska, pride prav tudi našim docentom in pripravnikom, saj se predava v višjih tečajih tudi poštna zgodovina. Zato upravičeno upamo, da jo v primerni množini nakupi tudi poštno ravnateljstvo. Dobro bo služila tudi poznejšim lokalnim zgodovinarjem. Pa tudi zasebniki, zlasti Ljubljančani, bodo to knjižico z veseljem sprejeli. Koliko se je že napisalo o zgodovini stare Ljubljane, o cestah, hišah, spomenikih in celo o gostilnah, zakaj bi jim ne sledila tudi zgodovina pošte, brzojava in telefona. Zanimala bo trgovski svet, ki ima dan za dnevom opravka s pošto, ker iz nje bo spoznal, kako je bilo na poštah nekdanj in danes, koliko ugodnosti je imel njihov stan takrat in sedaj.

Knjižica je torej vsem krogom priporočljiva, zato segajte pridno po nji. Dobiva se pri Oblastni organizaciji in pri autorju. Ima do 100 strani in stane samo 10 dinarjev.

Organizacijsko gibanje.

GLAVNA SKUPŠČINA OBLASTNE ORGANIZACIJE V SPLITU.

Splitska obl. organizacija je imela redno letno skupščino na binkoštno nedeljo, dne 5. junija t. l. V imenu naše OPO se je te skupščine udeležil njen podpredsednik tov. Čampa. Skupščina je bila dobro obiskana. Kot gostje so se je udeležili tudi 20 tovarišev in tovarišic zagrebške organizacije s predsednikom tov. Lalićem na čelu in delegat Saveza drž. nameščencev za Dalmacijo.

Iz poročila tajnika tov. Radmana je razvidno, da je splitska organizacija zelo uspešno in aktivno nastopala v obrambo pravic svojih članov. Sodelovala je v prijateljskih in tesnih stikih tudi z zagrebško in ljubljansko obl. organizacijo. V območju splitskega poštne ravnateljstva ni nobenega poštne nameščenca, ki bi ne bil organiziran. Tako je torej bratska splitska organizacija najstrunnejša in najkompaktnijša organizacija poštne uslužbencev v naši državi. V preteklem poslovnem letu so dalmatinski poštne uslužbenci likvidirali razna društva in se enotno združili v eni sami organizaciji. Tako imajo torej sedaj vse obl. organizacije ptt. uslužbencev v naši državi enotni sistem. Ustanoviti je treba le še oblastno organizacijo za področje beograjske poštne direkcije in temu primerno reorganizirati še naš Savez, pa bomo imeli tudi ptt. uslužbenci enotno ustrojstvo v svoji organizaciji za vso državo. Kakor je dobro razvidno delovanje splitske, zagrebške in ljubljanske organizacije, v katerih je tudi točno ugotovljeno število članstva, tako se žal nič ne čuje o delovanju ostalih obl. organizacij.

Iz blagajnikovega poročila je razvidno, da znamenite splitska organizacija tudi v finančnem pogledu prav lep napredek, dasiravno je članarina po 3 Din zelo nizka. Vse njeno premoženje v gotovini znaša okrog 95.000 Din, ki ga uporablja organizacija v glavnem za posojila svojim članom proti nizkim obrestim. Lepe gnotne uspehe je dosegla organizacija z različnimi prireditvami, kakor veseljami, tombolo itd. Precejšen znesek tvorijo tudi prostovoljni prispevki članov, ki imajo hvalevredno navado, da zbirajo za organizacijo ob raznih prilikah, ob godovanjih, porokah, smrti, v veseljih družbah itd. Članarina plačujejo z idealno točnostjo. Blagajniško poročilo pravi, da je bilo pobrane v preteklem poslovnem letu okrog 3000 Din več članarine, nego bi je bilo moralo biti po proračunu plačane. Če pomislimo, da so življenjske razmere in cene v Dalmaciji izredno težke, kakor najbrže nikjer drugje v naši državi, potem je požrtvovalnost in zavednost dalmatinskih tovarišev in tovarišic res občudovanja vredna.

Tudi delegat drž. nam. za Dalmacijo je poudaril, da je organizacija poštne nameščencev v Splitu steber uradniškega Saveza za Dalmacijo in da so poštne nameščenci v Dalmaciji najbolj disciplinirani člani organizacije. Da stoji bratska splitska organizacija na tej pohvalni višini, gre zasluga predvsem njenemu delavnemu in neumornemu tajniku tov. Radmanu in pa nekaterim krajevnim skupinam odnosno pododborom, ki ga podpirajo pri njegovem delu. Za predsednika je bil ponovno izvoljen naš stari prijatelj in znanec tov. Rado Pavlovič.

Zvečer so priredili na čast gostom sijajen banket, ki se je razvil v prav temperamentno razigranost, kakršna je lastna samo našim bratom ob vroči obali našega morja. Gostje smo bili sprejeti in postreženi v Splitu tako bratsko in gostoljubno, da za to iskreno gostoljubje in odlično pozornost, ki so nam jo posvečali splitski tovariši in tovarišice ob vsakem koraku, nimamo dovolj toplih besed zahvale in priznanja. Drugi dan je napravila ena skupina gostov izlet z ladjo na Hvar, druga skupina pa si je pod vodstvom tov. Radmana ogledala zanimive solinske izkopine.

J. Č.

SLUŽBENE OBJAVE DRUŠTVA PTT. URADNIKOVI.

Pod to rubriko bo razglašala odslej Društvo ptt. uradnikov vse svoje oficialne objave, naznala, sporočila in ukrepe. Službene objave so

dolžni čitati vsi člani, zaupniki in krajevne skupine uradniškega društva ter se natančno in disciplinirano ravnati po njih. Vsi ukrepi in naloge, ki bodo razglašeni v teh objavah, se morajo brezpogojno in striktno izvrševati. Ker je v interesu nas vseh, da je naša organizacija močna, disciplinirana in strumna, pričakujemo, da se bo sleherni naš član ravnal po navodilih in nalogah, ki se bodo objavljali na tem mestu.

Reorganizacija zaupniške službe. Ker je pb. ravnateljstvo odbilo kolektivno prošnjo vseh poštinskih organizacij, da bi se odtegovala članarina od mesečnih prejemkov, smo primorani ukreniti potrebne korake, da na drug način zasiguramo točno in redno plačevanje članarine. Zato in pa, da izvedemo čim brezhibnejše funkcioniranje v organizaciji, nameravamo reorganizirati zaupniško službo, ki bo urejena s posebnimi predpisi. Po poslovniku o zaupnikih, ki točno predpisuje funkcije in delokrog zaupnikov, se ustanove s 1. avgustom t. l. sledeča zaupniška mesta: 1.) Oddelčni zaupniki, to so oni, katerim je dodeljena ena sama pošta ali samo en oddelček kakoga urada; 2.) krajevni, to so oni, katerim je dodeljen kak kraj z več poštami ali oddelki; 3.) okrožni, to so oni, katerim je dodeljen kak večji teritorij (n. pr. Prekmurje, Savinjska dolina, novomeški okraj itd.). Zaupnike postavlja vodstvo organizacije na predlog članstva ali pa na lastno iniciativo in jim določa tudi delokrog.

Da bomo v stanu uvesti novo zaupniško poslovanje že z mesecem avgustom t. l. naročamo vsem svojim članom, da izvolijo na vseh poštah, kjer službujejo vsaj trije člani našega društva, iz svoje srede enega oddelčnega zaupnika. Članstvo pri pb. ravnateljstvu, pri poštini hranilnici, nadalje pri poštah Ljubljana 2, Maribor 1, Maribor 2, Celje, Novo mesto in Ptuj izvoli samo po enega zaupnika za vse oddelke skupaj. Članstvo pošte Ljubljana 1 voli zaupnike v vsakem oddelku posebej (amerik. odsek se priključi špediciji). Do nadaljnjega naj nam nominirajo enega člana, ki bo pobiral članarino, tudi one pošte, kjer službuje samo dva naša člana. Ponovno volitev zaupnika je izvesti tudi tam, kjer so bili vpeljani že tudi dosedaj zaupniki. Izvoljeni zaupniki naj nam javijo svoje ime najkasneje do 25. t. m., da jim pošljemo pooblastilo, poslovník in nadaljna navodila. Članstvo naj gleda, da izbere za zaupnike po možnosti take člane, ki so kolikor toliko stalni pri tisti pošti (oddelku).

Okrožne, odnosno krajevne zaupnike bodo volili kasneje oddelčni zaupniki po posebnih navodilih, ki jih dobe od naše centrale, odnosno od svojih krajevnih skupin. Na ta način ustvarimo v svoji organizaciji zaupniški zbor, ki bo štel okrog 65 zaupnikov. Prepričani smo, da bo tak aparat, če bo količkaj delaven, dvignil našo organizacijo na ono višino, ki ji je potrebna in na katero se moramo povzpeti, če hočemo priti s sistematičnim delom in z jekleno disciplino do uspeha.

Vsem članom, sedanjim zaupnikom in krajevnim skupinam naročamo, da točno izvrše ta navodila.

Nove krajevne skupine. Z reorganizacijo zaupniške službe nameravamo ustanoviti tudi nove krajevne skupine in sicer pred vsem krajevno skupino za Gorenjsko s sedežem v Kranju in za Dolenjsko s sedežem v Novem mestu. Predlogi, želje in nasveti glede ustanovitve teh krajevnih skupin so nam dobro došli.

Ureditve plačevanja članarine. Pri poštah in v oddelkih, ki bodo imeli vpeljano zaupniško službo, bodo pobirali članarino od 1. avgusta t. l. dalje zaupniki, drugod pa jo bodo nakazovali člani sami po položnicah, ki jih dobe od centrale, odnosno od krajevnih skupin. Do nadaljnjega veljajo glede tega sledeča navodila, po katerih naj se ravnajo novoizvoljeni zaupniki, kakor tudi ostalo članstvo: Članarino, ki znaša 10 Din mesečno, je pobirati po možnosti za vse četrtletje. Kjer pa to ni mogoče, pa redno vsak mesec sproti. Zaupniki naj gledajo, da pobere članarino takoj, ko dobe člani izplačane mesečne prejemke. Pobrano članarino je poslati organizaciji najkasneje do 10. v mesecu, pri čemur se je držati natančno določil člana III., točke 6, poslovnika o zaupnikih. Preko tega roka zaupnik nikakor ne sme zadržavati nabrane članarine. Člani, ki pristopijo nanovo k organizaciji, plačajo tudi pristopnino v znesku 5 Din.

Za krajevne skupine pa velja sledeče: Člen 17 pravilnika o krajevnih skupinah se izpremeni toliko, da pričeni s III. četrtletjem t. l. odpade četrtletni obračun. Pač pa je treba do 15. vsakega meseca sporočiti centrali samo vse izpremembe v stanju članstva tekom meseca, t. j. prijaviti nove člane in odjaviti one, ki niso več v staležu. Ker potrebuje centrala denar in ker se je dosežanje poslovanje izkazalo kot nepraktično ter ovira zelo društveni proračun, naj pošiljajo odslej tudi krajevne skupine članarino centrali mesečno. Ako bi to ne bilo vedno v celoti izvedljivo, naj nakažejo vsaj del članarine kot predujem.

Sestanek v Murski Soboti se bo vršil v nedeljo dne 17. julija t. l. ob 15. uri na pošti. Poročal bo predsednik centrale tov. Čampa. Zaupnike v Prekmurju prosimo, da skrbje za polnoštevilno udeležbo.

Sestanek v Ptuj bo v nedeljo 7. avgusta t. l. Uro in lokal sporočimo v prihodnji številki. Poročat pride predsednik OPO tov. Jakše. Mariborska krajevna skupina naj zveže ta sestanek z izletom mariborskega članstva. Krajevna skupina v Mariboru in zaupniki naj ukrenijo vse potrebno, da bo sestanek in izlet dobro uspel.

Nadaljni sestanki so prijavljeni v Slovenjgradu, v Ribnici na Dolenjskem in v Novem mestu. Ako je zagotovljena sigurna udeležba najmanj 15 članov, naj nam tamkajšnji zaupniki takoj sporoče dan, uro in kraj, kedaj naj bi se sestanki vršili. Člani in zaupniki, ki žele, da bi se vršili sestanki še v drugih krajih, naj nam to sporoče do konca meseca julija t. l.

Anketa za stanovsko politiko. Organizacija je sklicala v nedeljo, dne 12. junija t. l. v Celju zaupno anketo, na katero je povabila in katere so se udeležili odločilni funkcionarji naše organizacije in voditelji večjih pošt, ki so priznani strokovnjaki v poštno-prometni službi. Glavna točka te konference je bila razprava o zadržanju in nadaljni taktiki organizacije v dosego uveljavljenja njenih glavnih zahtev. Obravnavalo se je vprašanje pravičnega in boljšega napredovanja ter sploh vseh važnejših zadev v uradniškem personalnem gibanju pri naši direkciji. Nadalje o reviziji uradniškega zakona in uredbe o razvrščanju, o težnjah predstojnikov pošt, o sistemiziranju uradniških mest, o razmerju in zadržanju napram drugim poštanim organizacijam itd. Anketa je izdala predsedstvu organizacije posebna navodila. Ob enem je bilo sklenjeno, da predloži posebna deputacija direkciji osebno naše težnje in zahteve. Ako bi to ne vodilo do uspehov, se mora organizacija poslužiti drugačnih sredstev in načinov, da doseže rezultat, kakršnega pričakuje od nje članstvo. Ki tvori jedro in večino uradniškega aparata v poštno-prometni službi našega ravnateljstva, in ga zato nobena oblast ne sme omalovaževati ter briskirati njegovih upravičenih in zakonitih zahtev. Udeleženci so določili v glavnem že tudi smernice in način, ki se ga mora organizacija poslužiti, ako bi naše lojalno zadržanje ne imelo uspeha.

To in ono

Čujem, da se nad zadnjim stavkom predzadnjega odstavka mojega članka »Vsi v Savezi!« (»Poštni Glasnik« št. 13, od 1. julija 1927) čuti prizadetega g. Janko Tavzes, poštini uradnik na Ljubljani 1. Izjavljam, da tiste besede ne lete nanj in da se niti spomnil nisem njega. To je znan izrek našega predsednika g. Tome Jovanoviča, katerega sem uporabil v omenjenem članku. Velja za vse, ki so preje maturanti ali fakultetlerji, kakor pa poštarji. Pa seveda, komur ugaja poza užaljenja in ogorčenja, tega se ta izjava ne bo prijelala. Napisal sem jo za tiste, ki me poznajo, da imam pogum pokazati s prstom na človeka, ako bi bil res na kakega pošameznika mislil. — Josip Jakše, predsednik OPO.

Predsednik Oblastne organizacije je odpotoval te dni v društvenih zadevah v Beograd. Poleg danes najbolj perečega vprašanja — povrnitev degradiranih dnevmičarjev nazaj v zvaničnike in služitelje — je še več drugih točk, za katere je treba posredovati in informirati se pri ministristvu. O vsem, kar bo izvedel, bo poročal predsednik na sestanku Oblastne organizacije, ki se bo vršil v soboto 16. julija ob osmih zvečer v salonu restavracije Miklič (nasproti glavnega kolodvora) Vabimo vse člane, da se udeležijo tega sestanka.

— **Poštnega kongresa** letos ne bo. Po pravilih Saveza se ima vršiti vsako leto 12. julija kongres. Letos se bo vršila mesto kongresa samo skupščina, in sicer enkrat v oktobru v Novem Sadu ob priliki posvetitve Poštnega doma vojvodinskih tovarišev.

Darila. Ob priliki napredovanja v 2. skupino je daroval tov. Josip Hodnik iz Maribora 2 blagajni Oblastne organizacije obveznico državnega posojila v nominalni vrednosti 100 Din. Za tiškovni sklad »Pošt. Glasnika« sta pa darovala tov. Slavko Vutkovič, upravnik pošte Slatina Radenci, 50 Din namesto venca na grob † Fr. Domanjka; pogodbeni poštar Joško Rep iz Leskovca pa 10 Din. Vsem požrtvovalnim tovarišem izrekamo iskreno zahvalo.

Zadnji številki so bile priložene položnice, ker se je začelo novo polletje. Dobili so jo tudi tisti, ki imajo plačano naročnino do konca leta. Ti naj se ne razburjajo, ker zanje ta opomin ne velja. Položnico naj dajo svojemu tovarišu, ki še ni naročen na »Poštni Glasnik« ter naj ga pridobe za novega naročnika.

Nemški pridobitni krogi in poština uprava nemške republike. Na nemških poštah se sprejemajo poštne pošiljke pri okencih samo do 18. ure, kar nemškim trgovcem in industrialcem ni prav. Zato so zahtevali od poštnega ministra, naj se podaljšajo uradne ure pri okencih za eno uro. A minister je njih neutemeljeno zahtevo odločno zavrnil. V prilog poštini uradnikom je tudi ministrska naredba, s katero je uradnikom pri okencu ostro prepovedano sprejemanje nefrankiranih pisemskih pošiljk, češ, da uradniki z nalepljenjem znamk izgube preveč časa. — Tako umevajo poštino obratovanje v nemški republiki, kjer je poštino obratovanje vsekako na vrhuncu sedanje dobe. Francozi se uče od Nemcev, škoda, da se tudi naši poštini »strokovnjaki« ne!

Povišanje prispevka za stanarino na Nemškem. S 1. aprilom t. l. so hišni posestniki na Nemškem stanovanja podražili. Da ne bo nemškimi državnimi uslužbencem to povišanje v breme, je sklenila nemška vlada prispevke za stanarino primerno zvišati. — Državnim nastavlencem v kraljevini SHS preti tudi povišanje stanarine: Radovedni smo, ali bodo naši državniški isti čas povišali prispevke za naša stanovanja? Vsekako bi bilo dobro in pravično, da bi si naši vladni krogi vzeli nemško vlado za zgled, da ne bomo z novim stanovanjskim zakonom pahnjeni še v večjo mizerijo.

Slika slavne žene na poštini znamki. Gospa Curjel, po rodu Poljakinja, ki je odkrila s svojim možem vred znamenito rudo radij, je znana vsaj po imenu vsemu kulturnemu svetu. V priznanje njenih zaslug in v proslavo njenega imena je poljska vlada natisnila pisemske znamke z njeno sliko. Slavna Poljakinja živi že več let na Francoskem in je po poklicu profesorica na univerzi.

Uradni kotiček.

Poštni in silitveni stroškovnik.
(Nadaljevanje.)

Pri sestavi stroškovnika je tudi važno, da se ugotovi po dekretu, ali je uslužbenec **časno** ali **stalno premeščen**. V našem primeru imamo **časno** premešitev (ekspoziranje), pri katerem traja potovanje od minute odhoda iz stalnega bivališča do minute povratka v stalno bivališče. Zato pritičejo ekspoziranecu vse pristojbine po členu 18., U 96.000, kakor je to razvidno iz drugega primera. Če pa je uslužbenec trajno premeščen — pa naj traja ta »trajna« premešitev 2 dni ali pa 50 dni — gredo uslužbencu potne pristojbine v smislu členov 21 do 35 U 96.000, t. j. uslužbenec dobi dnevnic in pristojbine le za čas, ko traja to potovanje. Vze-

mimo gornji primer: Ako bi bilo v odloku zapisano namesto »začasno premeščen« samo »premeščen«, gredo uslužbencu samo dve polovici male normalne dnevnic, ker se je izvršila premestitev v okolišju enega in istega okrajnega glavarstva. V tem slučaju bi nastali tukaj dve potovanja: 11. decembra 1926 z Jesenic na Javornik in 14. decembra 1926 z Javornika na Jesenice. Ker ne traja nobeno teh potovanj preko 48 ur, odpadejo pristojbine za prenos in prevoz prtljage (čl. 18., U 96.000). Računski oddelek bi v tem slučaju priznal le pristojbine,* ki bi bile v skladu s členi 21—35, U 96.000. Razume se, da odpadeta v gornjem primeru pri trajni premestitvi dnevnic za 12. in 13. december 1926 in pol-dnevnic za potovalna dneva 11. in 14. decembra 1926.

Iz gornjih podatkov je razvidno, da je treba biti pri sestavi potnega računa zelo natančen. Zato priporočamo vsem, da si vzamejo gornji primer potnega stroškovnika za vzorec. Na podlagi uradnega dekreta in tega vzorca ni mogoče zgrešiti pravilne sestave potnega ali selitvenega stroškovnika. Kakor je važna natančna navedba datuma, ure in minute odhoda in prihoda, tako važne so pri sestavi stroškovnikov tudi razne pristojbine, ki pripadajo državnemu uslužbencu za potovanje.

III. Potne pristojbine.

1. Dnevnic. Omenili smo že, da je U 96.000 že precej zastarela z ozirom na novi uradniški zakon. Zato je generalna direkcija drž. računovodstva z odlokom šte. 113.834 od 21. avgusta 1926 določila za drž. uslužbenca tele dnevnic (Okrožnice XXXIX/258—1926):

Tabela 1.

Vrste drž. urad.	Velike dnevnic	Male dnevnic	Vozni razred	
			zvišane	normalne
I. 1—3	100	75	I.	I.
I. II. 4—6	75	65	I.	I.
I. II. III. 7—9	65	50	II.	I.
2—4				
1—3	50	40	II.	II.

* Računski oddelek prizna za potovanje, v katerem ni označen, dan in čas potovanja, samo pol dnevnic za celo potovanje, pa tudi če je trajalo potovanje več dni.

Tabela 2.

Vrste uslužbencev	Velike dnevnic		Male dnevnic	Vozni razred	
	zvišane	normalne	normalne	želez.	parobr.
Zvaničniki	45	35	25	III.	II.
Služitelji	40	25	20	III.	II.

Čas za dnevnic se računa:
 a) od ure odhoda do ure povratka: za vsakih polnih 24 ur se računa cela dnevnic;
 b) če je ostanek večji ko 12 ur, se računa cela dnevnic;
 c) do 12 ur se računa polovica dnevnic;
 č) če se ne označi v računu ura odhoda in povratka, se računa le po pol dneva.
 Dnevnic se službeno potovanja se dele na velike in male dnevnic. Velike dnevnic se pa zopet dele na zvišane in normalne, male dnevnic se pa samo normalne.

a) Zvišane velike dnevnic pripadajo uslužbencem, ki so v redni službi pri osrednjih in pokrajinskih oblastih (pri pošti uslužbenca pt. ministrstva in pt. direkciji), za prvih 15 dni potovanja. Dalje onim uslužbencem, ki so v redni službi pri oblastvih, katerih območje obsega več političnih okrajev (okrajnih glavarstev), če potujejo po službenih opravkih izven meje (okrajnega glavarstva), v katerem se nahaja oblastvo (n. pr. pošta).*

b) Normalne velike dnevnic pripadajo uslužbencem pod točko a) za vsak dan po preteku 15dnevnega roka, določenega za zvišane velike dnevnic.

c) Male dnevnic gredo uslužbencem, ki niso v redni službi pri centralnih in pokrajinskih oblastvih, katerih področje obsega več političnih okrajev, kadar potujejo po službenih opravkih v mejah svojega političnega okraja.

2. Potnic. Kjer ni prevoznih sredstev (železnice, parnika in avtomobila), se povrnejo vozni stroški in sicer uradnikom za vsak kilometer vožnje 6 Din, zvaničnikom in služiteljem pa po 4 Din. Pri več ko 15dnevem službenem potovanju gre uslužbencu pravica do povračila voznine za ročno

* Kot pripomoček za ugotovitev, v katerem okrajnem glavarstvu leži pošta ali kateri drugi urad, služi knjižica »Pregled pošt ljubljanske direkcije in njihova razdelitev po srezih in sodnih okrajih«, ki jo je izdalo ljubljansko poštno ravnateljstvo.

prtljago do 30 kg. Predložiti pa mora uradno potrdilo namembne železniške postaje o plačani prevoznini.

Za razdaljo* in porabnost poti so odločilna: a) potrdila gradbenih sekcij, gradbenih ravnateljstev in ministrstva za zgradbe; b) kilometrske karte in urokazi (drž. izdaja), 5 km šteje za eno uro. Za manj ko 1 km se potnina ne računa. Od vsote vseh razdalj se plačajo samo celi kilometri.

Za peška potovanja (merjenja, ekspropriacije, vobče terenska dela) itd. se kilometrina ne plačuje. Ravno tako tudi ne pri uporabi državnih ali samoupravnih prevoznih sredstev, katerih se uslužbenec mora poslužiti, če potuje v kraje, kamor vodijo državna ali samoupravna prevozna sredstva.

(Konec prihodnjic.)

Osebne vesti.

Premeščen: Pb. ur. III/3 Alojzij Knez z Ljubljane 3 na Ljubljano 2 in Leopold Širnik iz Metlike v Mozirje, pb. ur. III/4 Frida Hutman iz Mislinj v Ljubno, Ivana Vindišar z Ljubljane 1 v Gornji-grad, Karla Šarabon z Ljubljane 1 na Maribor 1 in Štefanija Žuljan iz Sv. Jurija na Ščavnici v Strnišče; pb. ur. III/5 Amalija Kaian z Ljubljane 1 v Šmartno pri Litiji in Anica Kos iz Gornjega grada v Zidani most, pb. ur. III/3 Fanči Zemljič z ravnateljstva na Ljubljano 1 in Karla Flisek iz Hoč v Studence pri Mariboru, zvan. I. skup. Ivan Kalan z Ljubljane 2 na Ljubljano 1, dnev. Franja Adamič iz Celja v Konjice in Rupert Meglič iz Sv. Jurija na Ščavnici na Maribor 1.

Napredovali: Za zvan. 1. skup. Franc Puc na Ljubljani 1; za zvan. 2. skup. Feliks Berce in Fr. Šimnovec na Ljubljani 1, Franjo Dolinar na Ljubljani 2, Martin Knupš in Franc Uhl na Maribor 1, Karel Rakar na Maribor 2, Leopold Kuclar in Ignacij Dermaša na ravnateljstvu; za zvan. 3. skup. Josip Goberc na Ljubljani 2 in Albert Kos na X. ter. t. t. tehn. sekciji, vsi služitelji.

Poroke: Pb. ur. III/4 Milan Reich na Maribor 2 se je poročil z Elizabeto Pollaschek.

Ostavke: Dnev. Dimitrij Babkov na Ljubljani 1 in Josip Boh na Ljubljani 2.

* Najboljši pripomoček za določitev kilometrov je knjižica »Poštne zvezce«, ki jo je izdalo poštno ravnateljstvo v Ljubljani.

Za »Obl. organizacijo ptt. uslužbencev v Ljubljani« izdaja in urejuje Joško Jakš v Ljubljani. — Za »Narodno tiskarno« Fran Jezeršek v Ljubljani.

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANČ, LJUBLJANA
 Sv. Petra cesta šte. 1
 priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Manufakturna veletrgovina
Hedžet & Koritnik
 Brzjav: Hedžet Ljubljana Telefon šte. 75

THE REX CO.
 Ljubljana, Gradišče 10 — Zagreb, Sam šte 56
 Telefon šte. 268 interurban. — Ustanovljeno 1906.
 Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih strojev, raznoževalnih aparatov in raznovrstnih pisalniških potrebščin. Pisalni stroji na obroke.

Najboljši šivalni stroji in kolesa
GRITZNER, ADLER
 ter švicarski pletilni stroj
DOBRED, edinole pri
JOSIP PETELINC, Ljubljana
 Najnižje cene. Tudi na mesečna odplačila. 10 letna garancija

Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ, Ljubljana,
 Mestni trg 15
 priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

Ljubljanska gradbena družba z.o.z.
 Ljubljana,
 Slomškova ulica 19, telefon 527.
 Gradbeno podjetje, tehnična pisarna, parna žaga, tesarstvo za stavbe in pohištvo.

Cenejše kot pri razprodajah
 se dobi vsakovrstno manufakturno blago pri
J. TRPIN, Maribor
 Glavni trg šte. 17.

A. & E. SKABERNE
 priporoča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga po najzmernejših cenah.
Dobro! Poceni!
LJUBLJANA, MESTNI TRG 10

Posebni oddelek za gospode
 Klobuki
 Perilo
 Kravate
 Modne potrebščine
 Pletenine
 Palice
 Dežniki
 itd.
A. Sinkovec nasl. K. Joss
 Ljubljana Mestni trg